

Dosarul nr.3ra-1096/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (judecătorul: C. Roșca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

23 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Pavel Ignatiev împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă,

împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul depus de Pavel Ignatiev,

constată:

La 26 decembrie 2016, Pavel Ignatiev a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) cu privire la încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a lucrat la uzina Asociației de Producere „Chișinioelectromaș” în funcția de lăcătuș.

A susținut că, executându-și obligațiunile de serviciu a suferit la 25 august 1991 un accident la locul de muncă, ca consecință a pierdut o parte din capacitatea de muncă.

Potrivit actului nr. 10 din 30 august 1991 întocmit de către angajator au fost indicate toate circumstanțele producerii accidentului dat.

Ulterior, la 4 septembrie 1991 a fost întocmit actul de către Comisia instituită pentru examinarea accidentului de muncă, care a cercetat cauzele și condițiile survenirii accidentului de munca. La fel, a fost constatată vinovăția a angajatului Pavel Ignatiev și persoanelor de răspundere a Asociației de Producere „Chișinioelectromaș”, care nu au instalat scara de metal pe porțiunea de reparație.

Ca urmare, la 26 iunie 1996 Comisia Medicala a Vitalității sect. Rîșcani mun. Chișinău, i-a acordat lui Pavel Ignatiev gradul 2 de invaliditate, stabilindu-i 50 % pierderea din capacitatea de munca.

Totodată, a susținut că după accidentul de muncă a suportat intervenții chirurgicale cu tratament postoperatoriu de lungă durată.

A mai indicat că, în baza certificatului Biroului Național de Statistică, câștigul salarial mediu lunar al unui lucrător în anul 1991 a constituit 434,00 ruble raportat la valuta națională constituie 0,43 lei, care înmulțită cu coeficientul de pierdere a capacității de muncă, precum și suma ratei inflației pentru perioada ianuarie 1991-septembrie 2013, constituie suma de 478 059,45 de lei.

Pavel Ignatiev a considerat că CNAS urmează să-i stabilească și să-i achite indemnizația unică pentru pierderea capacității de munca.

Însă, prin răspunsul CNAS din 7 mai 2014 și din 11 noiembrie 2016, a fost informat că a omis termenul de prescripție pentru a solicita achitarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de munca.

Reclamantul Pavel Ignatiev a solicitat, încasarea din contul CNAS sumei de 478 059,45 de lei, cu titlu de indemnizație unică pentru pierderea capacității de muncă, în urma accidentului de muncă.

Prin hotărârea din 8 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecata depusă de către Pavel Ignatiev împotriva CNAS privind încasarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 5 noiembrie 2018, Pavel Ignatiev a depus apel împotriva hotărârii din 8 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de către Pavel Ignatiev.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, că prima instanță în mod temeinic și justificat a constatat că, acțiunea reclamantului este neîntemeiată, constatând cert că, responsabil de achitarea indemnizației unice pentru pierderea capacității de munca este angajatorul lui Pavel Ignatiev.

Totodată, instanța de apel a menționat că, obligația de achitare a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă nu poate fi pusă în sarcina CNAS. Or, CNAS, nefiind succesori în drepturi a întreprinderii angajator, nu a preluat creanțele întreprinderii, cu excepția achitării plăților periodice capitalizate persoanelor cu dizabilități care au pătimit la întreprinderea vizată.

Instanța de apel a subliniat că AP „Chișiniovelectromaș” reorganizată în SA „Elcas” care prin urmare a fost lichidată, a transmis către CNAS creanța sa față de Pavel Ignatiev doar în partea ce se referă la achitarea plăților lunare, cu indexările ulterioare, în total în mărime 22 652,45 de lei, obligație ce a fost executată de CNAS.

Ca urmare, Pavel Ignatiev ar putea formula pretenții către CNAS doar în partea ce se referă la achitarea plăților lunare și a indexărilor ulterioare, acesta nefiind în drept de a pretinde de la CNAS executarea obligației care nu-i este imputabilă intimității.

Astfel, instanța de apel a conchis de a respinge apelul depus de către Pavel Ignatiev.

La 4 iulie 2019, Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug a depus recurs împotriva deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală și pasibilă de a fi casată.

A invocat, că la adoptarea acesteia instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea și a ignorat probele din dosar.

Recurentul Pavel Ignatiev a solicitat, casarea deciziei din 29 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că prin Legea nr.116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Instanța de recurs menționează că decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Decizia instanței de apel din 29 mai 2019 (f.d. 120, 121-127), a fost expediată în adresa părților la 4 iulie 2019, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a Cuții de Apel Chișinău nr.6814 (f.d. 128), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar confirma data recepționării de către recurent a copiei deciziei.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 4 iulie 2019, în termen. (f.d.129, 133)

Examinând temeiurile recursului depus de către Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de către Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug.

În conformitate cu art.193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de către Pavel Ignatiev, reprezentat de avocatul Alexandru Bodrug, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu